

32003L0030

17.5.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 123/42

**DIRECTIVA 2003/30/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI  
din 8 mai 2003  
de promovare a utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transport**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei <sup>(1)</sup>,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European <sup>(2)</sup>,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor <sup>(3)</sup>,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat <sup>(4)</sup>,

întrucât:

- (1) Reuniunea Consiliului European de la Göteborg din 15 și 16 iunie 2001 a convenit asupra unei strategii comunitare pentru dezvoltare durabilă, constând dintr-un set de măsuri care includ dezvoltarea biocombustibililor.
- (2) Resursele naturale și utilizarea lor prudentă și rațională, așa cum se menționează în articolul 174 alineatul (1) din tratat, includ petrolul, gazele naturale și combustibilii solizi, care reprezintă surse esențiale de energie dar sunt și principale surse de emisii de bioxid de carbon.
- (3) Cu toate acestea, există o gamă largă de biomasă care ar putea fi utilizată pentru producerea biocombustibililor, derivând din produse agricole și silvice, precum și din reziduuri și deșeurii forestiere și din industria forestieră și agroalimentară.
- (4) Sectorul transporturi reprezintă peste 30 % din consumul final de energie din Comunitate și se extinde, această tendință fiind în plin progres, împreună cu emisiile de bioxid de carbon, iar această extindere va fi mai mare procentual în țările candidate, în urma aderării lor la Uniunea Europeană.
- (5) Cartea Albă a Comisiei privind „Politica europeană de transport pentru 2010: momentul de a decide” prevede o creștere de 50 % a emisiilor de bioxid de carbon rezultate din transporturi între 1990 și 2010, acestea ajungând la un nivel de aproximativ 1 113 milioane tone, principala responsabilitate revenind transportului rutier, care reprezintă 84 % din emisiile de CO<sub>2</sub> provenite din transporturi. Din

punct de vedere ecologic, Cartea Albă cere o reducere a dependenței de petrol (care în prezent este de 98 %) din sectorul de transporturi, prin utilizarea unor combustibili alternativi cum sunt biocombustibilii.

- (6) Utilizarea pe scară mai largă a biocombustibililor în transporturi constituie doar o parte din pachetul de măsuri necesare pentru îndeplinirea prevederilor Protocolului de la Kyoto și din orice pachet de politici destinate respectării unor noi angajamente în acest sens.
- (7) Utilizarea pe scară din ce în ce mai largă a biocombustibililor pentru transporturi, fără eliminarea altor posibili combustibili alternativi, inclusiv gazele petroliere lichefiate (GPL) și gazele naturale comprimate (GNC), este unul dintre instrumentele prin care Comunitatea își poate reduce dependența de importul de energie și poate influența piața combustibililor pentru transport și, în consecință, securitatea aprovizionării cu energie pe termen mediu și lung. Totuși, această considerație nu trebuie să distragă în nici un fel atenția de la importanța respectării legislației comunitare referitoare la calitatea combustibililor, emisiile vehiculelor și calitatea aerului.
- (8) Ca rezultat al progresului tehnologic, majoritatea vehiculelor aflate în prezent în circulație în Uniunea Europeană pot utiliza fără nici o problemă un amestec cu un conținut redus de biocombustibil. Cele mai recente dezvoltări tehnologice fac posibilă utilizarea unui procent mai mare de biocombustibil în amestec. În unele țări se utilizează deja amestecuri care conțin biocombustibil în proporție de 10 % sau mai mult.
- (9) Parcurile de autovehicule oferă potențialul utilizării unei concentrații mai ridicate de biocombustibili. În unele orașe, parcurile de autovehicule funcționează deja pe bază de biocombustibili puri, iar în unele cazuri aceasta a ajutat la îmbunătățirea calității aerului în zonele urbane. În consecință, statele membre ar putea promova și mai mult utilizarea biocombustibililor în transportul public.
- (10) Promovarea utilizării biocombustibililor în transporturi constituie un pas înainte spre o aplicare mai largă a biomasei, care va permite în viitor o dezvoltare mai intensă a utilizării biocombustibililor, fără a exclude, în același timp, alte opțiuni și, în special, opțiunea de utilizare a hidrogenului.
- (11) Politica de cercetare adoptată de statele membre referitor la dezvoltarea utilizării biocombustibililor trebuie să încorporeze într-o măsură semnificativă sectorul hidrogenului și să promoveze această opțiune, luând în considerație programele cadru comunitare relevante.

<sup>(1)</sup> JO C 103 E, 30.4.2002, p. 205, și

JO C 331 E, 31.12.2002, p. 291.

<sup>(2)</sup> JO C 149, 21.6.2002, p. 7.

<sup>(3)</sup> JO C 278, 14.11.2002, p. 29.

<sup>(4)</sup> Avizul Parlamentului European din 4 iulie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția Comună a Consiliului din 18 noiembrie 2002 (JO C 32 E, 11.2.2003, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 12 martie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (12) Uleiul vegetal pur, produs din plante oleaginoase, prin presare, extracție sau alte proceduri comparabile, brut sau rafinat dar nemodificat din punct de vedere chimic, poate fi folosit, de asemenea, ca biocombustibil în cazurile specifice în care utilizarea sa este compatibilă cu tipul de motor implicat și cu cerințele corespunzătoare în privința emisiilor.
- (13) Noile tipuri de combustibili trebuie să fie conforme cu standardele tehnice recunoscute dacă se dorește ca acestea să fie acceptate într-o măsură mai mare de către clienți și de către producătorii de vehicule, impunându-se astfel pe piață. De asemenea, standardele tehnice reprezintă baza cerințelor privind emisiile și monitorizarea emisiilor. Ar putea apărea dificultăți atunci când se încearcă să se dea asigurări că noile tipuri de combustibili satisfac standardele tehnice actuale, care, în mare măsură, au fost elaborate pentru combustibilii fosili convenționali. Comisia și organele care se ocupă de standardizare trebuie să monitorizeze dezvoltările și să adapteze și să dezvolte în mod activ standardele, în special aspectele care se referă la volatilitate, astfel încât să poată fi introduse noi tipuri de combustibili, menținându-se în același timp performanțele în domeniul protecției mediului.
- (14) Bioetanolul și biodiesel-ul, când sunt utilizate pentru vehicule, în formă pură sau în amestec, trebuie să satisfacă standardele de calitate stabilite pentru a asigura performanțe optime ale motoarelor. Trebuie menționat că în cazul biodiesel-ului pentru motoarele diesel, în care opțiunea de procesare este esterificarea, ar putea fi aplicat standardul prEN 14214 al Comitetului European pentru Standardizare (CEN) privind esterii metilici ai acizilor grași (FAME). În consecință, CEN trebuie să stabilească standarde adecvate pentru alte produse tip biodiesel utilizate pentru transport în Uniunea Europeană.
- (15) Promovarea utilizării biocombustibililor în conformitate cu practicile agricole și forestiere durabile stabilite în normele care reglementează politica agricolă comună ar putea crea noi oportunități pentru o dezvoltare rurală durabilă în cadrul unei politici agricole comune orientate într-o mai mare măsură spre piață, legată mai mult de piața europeană și de respectul față de înflorirea vieții la țară și de agricultura multifuncțională, putându-se deschide o nouă piață pentru produsele agricole inovatoare pentru statele membre actuale și viitoare.
- (16) În rezoluția din 8 iunie 1998 <sup>(1)</sup>, Consiliul a sprijinit strategia Comisiei și planul de acțiune pentru sursele de energie regenerabile și a solicitat măsuri specifice în sectorul biocombustibililor.
- (17) Cartea Verde a Comisiei „Spre o strategie europeană pentru securitatea alimentării cu energie” stabilește obiectivul unei înlocuiri în proporție de 20 % a combustibililor convenționali din sectorul transportului rutier până în anul 2020.
- (18) Combustibilii alternativi vor putea pătrunde pe piață numai dacă sunt disponibili pe scară largă și sunt competitivi.
- (19) În rezoluția sa din 18 iunie 1998 <sup>(2)</sup>, Parlamentul European a solicitat o creștere a segmentului de piață al biocombustibililor la 2 % într-o perioadă de cinci ani, printr-un pachet de măsuri, inclusiv scutiri de la plata taxelor, asistență financiară pentru industria prelucrătoare și stabilirea unei cote obligatorii de biocombustibili pentru companiile petroliere.
- (20) Metoda optimă pentru creșterea segmentului de piață al biocombustibililor pe piețele naționale și pe piața comunitară depinde de disponibilitatea resurselor și materiilor prime, de politicile naționale și comunitare privind promovarea biocombustibililor, de facilitățile fiscale acordate și de implicarea corespunzătoare a tuturor acționarilor/părților.
- (21) Politicile naționale de promovare a utilizării biocombustibililor nu trebuie să ducă la interzicerea liberei circulații a combustibililor care respectă cerințele specificațiilor de mediu armonizate stabilite de legislația comunitară.
- (22) Promovarea producerii și utilizării biocombustibililor ar putea contribui la o reducere a dependenței de importul de energie și a emisiilor de gaze care creează efectul de seră. În plus, biocombustibilii, în formă pură sau în amestec, pot fi utilizați, în principiu, în autovehiculele existente și pot folosi sistemul de distribuție a combustibilului al autovehiculelor actuale. Amestecarea biocombustibilului cu combustibili fosili ar putea facilita o potențială reducere a costurilor în sistemul de distribuție comunitar.
- (23) Deoarece obiectivul acțiunii propuse, respectiv introducerea principiilor generale de asigurare a comercializării și distribuției unui procentaj minim de biocombustibili, nu poate fi realizat în suficientă măsură de statele membre din cauza dimensiunilor acestei acțiuni și, în consecință, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, conform principiului subsidiarității menționat în articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, după cum se prevede în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește cadrul necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (24) Trebuie promovate cercetarea și dezvoltarea tehnologică în domeniul durabilității biocombustibililor.
- (25) Creșterea utilizării biocombustibililor trebuie însoțită de o analiză detaliată a impactului ecologic, economic și social, pentru a se decide dacă este recomandabil să se mărească proporția biocombustibililor față de combustibilii convenționali.

(1) JO C 198, 24.6.1998, p. 1.

(2) JO C 210, 6.7.1998, p. 215.

- (26) Trebuie prevăzută posibilitatea adaptării rapide a listei de biocombustibili, a procentajului conținutului regenerabil și a graficului de introducere a biocombustibililor pe piața combustibililor utilizați în transporturi la progresul tehnic și la rezultatele unei evaluări a impactului asupra mediului în prima fază de introducere a acestora.
- (27) Trebuie introduse măsuri pentru dezvoltarea rapidă a standardelor de calitate pentru biocombustibilii care urmează să fie folosiți în sectorul auto, atât ca biocombustibili puri cât și sub forma unor componente în amestec cu combustibili convenționali. Deși fracția biodegradabilă a deșeurilor este o potențială sursă utilă de producere a biocombustibililor, standardul de calitate trebuie să ia în considerație posibilul risc de contaminare pe care îl prezintă deșeurile, în așa fel încât să se evite componentele speciale care aduc daune vehiculului sau determină deteriorarea emisiilor.
- (28) Încurajarea utilizării biocombustibililor trebuie corelată cu obiectivele de securitate a aprovizionării și protecție a mediului și cu obiectivele și măsurile aferente din fiecare stat membru. În acest sens, statele membre pot lua în considerație metode eficiente din punct de vedere al costurilor pentru o mai mare publicitate făcută posibilităților de utilizare a biocombustibililor.
- (29) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea atribuțiilor executive conferite Comisiei <sup>(1)</sup>,
- (c) „alți combustibili regenerabili” înseamnă combustibili regenerabili, alții decât biocombustibilii, care rezultă din surse de energie regenerabile, conform definiției din Directiva 2001/77/CE <sup>(2)</sup> și utilizați pentru transport;
- (d) „conținut de energie” înseamnă puterea calorică inferioară a unui combustibil.
- (2) Se consideră biocombustibili cel puțin produsele menționate mai jos:
- (a) „bioetanol”: etanol produs din biomasă și/sau fracția biodegradabilă a deșeurilor, în vederea utilizării ca biocombustibil;
- (b) „biodiesel”: un ester metilic produs din ulei vegetal sau animal, de calitate a motorinei, în vederea utilizării ca biocombustibil;
- (c) „biogaz”: un combustibil gazos produs din biomasă și/sau din partea biodegradabilă a deșeurilor, care poate fi purificat până ajunge la calitatea gazului pur, în vederea utilizării ca biocombustibil sau gaz de lemn;
- (d) „biometanol”: metanol extras din biomasă, în vederea utilizării ca biocombustibil;
- (e) „biodimetiler”: dimetiler extras din biomasă, în vederea utilizării ca biocombustibil;
- (f) „bio-ETBE” (etil-terț-butil-eter): ETBE produs pe bază de bioetanol. Procentajul volumic de bio-ETBE care este calculat ca biocombustibil este de 47 %;
- (g) „bio-MTBE” (metil-terț-butil-eter): combustibil produs pe bază de bioetanol. Procentajul volumic de bio-MTBE care este calculat ca biocombustibil este de 36 %;
- (h) „biocombustibili sintetici”: hidrocarburi sintetice sau amestecuri de hidrocarburi sintetice, care au fost extrase din biomasă;
- (i) „biohidrogen”: hidrogen extras din biomasă și/sau din partea biodegradabilă a deșeurilor, în vederea utilizării ca biocombustibil;
- (j) „ulei vegetal pur”: ulei produs din plante oleaginoase prin presare, extracție sau alte proceduri comparabile, brut sau rafinat, dar nemodificat din punct de vedere chimic în cazul în care este compatibil cu tipul de motor implicat și cu cerințele corespunzătoare în privința emisiilor.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

#### Articolul 1

Prezenta directivă are drept scop promovarea utilizării în transporturi a biocombustibililor sau a altor combustibili regenerabili pentru înlocuirea motorinei sau benzinei în fiecare stat membru, pentru a contribui la unele obiective cum ar fi îndeplinirea angajamentelor privind schimbarea climatului, securitatea aprovizionării care să nu dăuneze mediului și promovarea surselor de energie regenerabile.

#### Articolul 2

- (1) În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
- (a) „biocombustibili” înseamnă combustibili lichizi sau gazoși pentru transport, produși din biomasă;
- (b) „biomasă” înseamnă partea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor din agricultură (inclusiv substanțele vegetale și animale), sectorul forestier și ramurile industriale aferente, precum și partea biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;

#### Articolul 3

- (1) (a) Statele membre trebuie să ia măsuri pentru ca o proporție minimă de biocombustibili și alți combustibili regenerabili să fie plasată pe piețele lor, iar în acest scop trebuie să stabilească obiective naționale orientative.
- (b) (i) O valoare de referință pentru aceste obiective este 2 %, calculată pe baza conținutului de energie al tuturor tipurilor de benzine și motorine utilizate în transport, plasate pe piețele lor înainte de 31 decembrie 2005.

<sup>(1)</sup> JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

<sup>(2)</sup> Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie pe piața internă a energiei electrice (JO L 283, 27.10.2001, p. 33).

- (ii) O valoare de referință pentru aceste obiective este 5,75 %, calculată pe baza conținutului de energie al tuturor tipurilor de benzine și motorine utilizate în transport, plasate pe piețele lor înainte de 31 decembrie 2010.

(2) Biocombustibilii pot fi disponibili în oricare dintre următoarele forme:

- (a) ca biocombustibili puri sau în concentrație ridicată în derivatele uleiurilor minerale, în conformitate cu standardele de calitate specifice pentru aplicații în transport;
- (b) ca biocombustibili amestecați în derivate ale uleiurilor minerale, în conformitate cu normele europene adecvate care descriu specificațiile tehnice ale combustibililor utilizați în transport (EN 228 și EN 590);
- (c) ca lichide derivate din biocombustibili, cum ar fi ETBE (etil-terț-butil-eter), în cazul cărora procentajul de biocombustibil este conform specificației din articolul 2 alineatul (2).

(3) Statele membre monitorizează efectul utilizării biocombustibililor în amestecuri cu motorină în proporție de peste 5 % de către vehiculele neadaptate și, dacă este cazul, iau măsuri pentru asigurarea respectării legislației comunitare respective privind standardele emisiilor.

(4) În cadrul măsurilor pe care le iau, statele membre trebuie să ia în considerație climatul general și echilibrul ecologic al diferitelor tipuri de biocombustibili și alți combustibili regenerabili și pot să acorde prioritate promovării acelor combustibili care realizează un foarte bun echilibru ecologic din punct de vedere al costurilor, ținând cont în același timp de competitivitate și de securitatea aprovizionării.

(5) Statele membre iau măsuri pentru ca publicul să fie informat în legătură cu disponibilitatea biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili. Pentru procentajele biocombustibililor amestecați în derivate ale uleiurilor minerale care depășesc valoarea limită de 5 % pentru esterii metilici ai acizilor grași (FAME) sau de 5 % pentru bioetanol, se impune o etichetare specifică la punctele de vânzare.

#### Articolul 4

(1) Statele membre raportează Comisiei, înainte de 1 iulie în fiecare an:

- măsurile luate pentru promovarea utilizării biocombustibililor sau a altor combustibili regenerabili pentru înlocuirea motorinei sau benzinei în vederea utilizării în transport;
- resursele naționale alocate producției de biomasă pentru alte utilizări energetice în afara transportului;
- vânzările totale de combustibili utilizați pentru transport și segmentul de piață al biocombustibililor, în stare pură sau în amestec și ale altor combustibili regenerabili plasați pe piață pentru anul precedent. Dacă este cazul, statele membre

raportează în privința oricăror condiții excepționale, referitoare la aprovizionarea cu țiței sau cu produse petroliere, care au afectat comercializarea biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili.

În primul raport după intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre indică nivelul obiectivelor lor naționale orientative pentru prima fază. În raportul referitor la anul 2006, statele membre indică obiectivele lor naționale orientative pentru a doua fază.

În aceste rapoarte se motivează diferența dintre obiectivele naționale și valorile de referință menționate în articolul 3 alineatul (1) litera (b), pe baza următoarelor elemente:

- (a) factori obiectivi, cum ar fi potențialul național limitat pentru producția biocombustibililor din biomasă;
- (b) volumul resurselor alocate producerii de biomasă pentru alte utilizări energetice în afara transportului și caracteristicile tehnice sau climatice specifice ale pieței naționale pentru combustibili utilizați în transport;
- (c) politicile naționale de alocare a resurselor comparabile pentru producerea altor combustibili utilizați în transport, pe baza unor surse de energie regenerabile, în concordanță cu obiectivele prezentei directive.

(2) Până la 31 decembrie 2006, iar ulterior din doi în doi ani, Comisia redactează un raport de evaluare pentru Parlamentul European și pentru Consiliu referitor la progresele înregistrate în statele membre în privința utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili.

Raportul cuprinde cel puțin următoarele aspecte:

- (a) eficiența în privința costurilor a măsurilor luate de statele membre pentru a promova utilizarea biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili;
- (b) aspectele economice și impactul ecologic al unei noi creșteri a segmentului de piață al biocombustibililor și al altor combustibili regenerabili;
- (c) perspectiva ciclului de viață al biocombustibililor și al altor combustibili regenerabili, în vederea indicării măsurilor posibile pentru viitoarea promovare a acelor combustibili care nu aduc daune mediului și climatului și au potențialul de a deveni competitivi și eficienți din punct de vedere al costului;
- (d) durabilitatea culturilor agricole utilizate pentru producerea biocombustibililor, în special utilizarea terenului, gradul de intensitate al cultivării, rotația culturilor și utilizarea pesticidelor;
- (e) evaluarea utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili cu privire la efectele diferențiate asupra schimbărilor climatice și impactul asupra reducerii emisiilor de CO<sub>2</sub>;
- (f) o analiză a opțiunilor pe termen mai lung privind măsurile de eficiență energetică în domeniul transportului.

Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului, propuneri privind adaptarea sistemului de obiective stabilit în articolul 3 alineatul (1). În cazul în care concluzia acestui raport indică faptul că este posibil ca obiectivele orientative să nu se realizeze datorită unor motive nejustificate și/sau care nu au legătură cu noile dovezi științifice, aceste propuneri abordează obiectivele naționale, inclusiv posibilele obiective obligatorii, în forma adecvată.

#### Articolul 5

Lista cuprinsă în articolul 2 alineatul (2) poate fi adaptată la progresul tehnic în conformitate cu procedura menționată în articolul 6 alineatul (2). La adaptarea acestei liste se ia în considerație impactul biocombustibililor asupra mediului.

#### Articolul 6

(1) Comisia este sprijinită de un comitet.

(2) Acolo unde se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Se stabilește la trei luni perioada stabilită în articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

#### Articolul 7

(1) Statele membre pun în aplicare, până la 31 decembrie 2004, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a

se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

#### Articolul 8

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

#### Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 mai 2003.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

M. CHRISOCHOÏDIS